This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Digitized by Google

UNI GENT
Digitized by Google

Digitized by Google

B. L. 5201.

Digitized by Google

B-5 52c1

CAMILLUS.

Digitized by Google

Digitized by Google

CAMILLUS,

OF HET

RAMPZALIG VONNIS

VAN

JUPITER;

TREURSPEL.

Nescia mens hominum fati sortisque futuræ.

VIRG. 10 *Aen.*

Te MIDDELBURG,

Gedrukt voor Rekening van den Aucteur, en zyn te bekomen by W. A. KEEL, Boekverkooper.

MDCCLXXXVI.

Digitized by Google

Geen Exemplaaren worden voor Echt erkend, dan die door den Boekverkooper W. A. KEEL geteekend zyn.

BIBLIOTHEQUE DE L'UNIVERSITE DE GAND

Digitized by Google

VOORBERICHT.

De Stof van dit Treurspel, *is*, *zo veel dezelve tot een Toneelstuk geschikt was*, *genomen uit het* IV Boek der Fabelen van PHÆDRUS, Fab. 17; *by noemd ze:* Canum Legati ad Jovem. — *Veelen*, *de meesten zullen verwondert zyn*, *een stuk van dien aart in 't licht te zien verschynen*, *en ik betuige het zelve te zyn.* — *Zie daar al myne* Verantwoording! — *Ik heb dit Stuk bekwaam geoordeeld voor het hoge Treurspel: daar immers het onderwerp van 't zelve meer dan burgerlyke voorvallen*, *het nut of onheil*, *een gantschen Staat of voornaam gedeelte deszelfs*, *overgekomen*, *behelzen moet*, *kan deze Stof daar niet anders*, *dan geschikt toe zyn; dewyl niemand zal beweren*, *dat de geduchte uitspraak van* JUPITER, *niet aller rampzaligst voor het gantsch*

Digitized by Google

geslacht der Honden is, en hunnen geheelen staat onder de harde handelwys der Menschen, zuchten laat.

Aangaande de Fabel, schoon de voorgemelde aanleiding wel hier en daar gevolgd is, moest dezelve echter eenige verandering ondergaan en eenigzints van gedaante verwisselen wilde 'zy voor een Tooneelstuk geschikt wezen; deze getuigenissen, by voorbeeld, van PHÆDRUS: Profecti sunt Legati non celeri pede, dum naribus Scrutantur escam in Stercore; *verder*, tum vero vultum magni ut viderunt Jovis, totam timentes concacarunt Regiam; *de Committenten vreesden, dat 'er voor de tweedemaal iets diergelyks met hunne Ambassadeurs zoude voorvallen*, odore (*igitur*) canibus anum, sed multo replent, *'t kon egter niet helpen, want zo als zy het Majestueus Aangezicht van den groten* JUPITER *aanschouwden*, repente odorem mixtum cum merdis cacant; *de Conclusie:* Ita nunc legatos

Digitized by Google

tes expectans et posteros, novum venire cum videt, culum olfacit, *enz.v.*, *zyn alle* ongeschikte en beschaafde ooren kwetzende, *uitdrukkingen*.

Voor het overige, heb ik dit Stuk met geene Episoden aangevuld, gedagtig aan de les van Horatius zynde:

Qui variare cupit rem prodigialiter unam,
Delphinum sylvis appingit, fluctibus aprum.

A. P.

Men zal genoeg hier en daar zien, waar eene afwyking van die Fabel nodig was.— Voorders zende ik den Lezer naar Phædrus en dit Treurspel zelven.

Digitized by Google

VERTONERS.

JUPITER, MERCURIUS, MARS, VULCANUS,	*Romeinsche Goden.*
MINERVA, BELLONA,	*Romeinsche Godinnen.*
DON LION, JOLI, FIDELIS, CAMILLUS, LISETTE,	*Gezanten der Honden aan het Hof van* JUPITER, *vertegenwoordigende den gantschen onderdrukten Staat.*

PUBLIUS JUSTINIANUS, *Notaris.*

Gevolg van de Hofstoet van JUPITER.

Gevolg van Lyfwachten van JUPITER.

Gevolg van Honden.

Het Tooneel is op den hogen OLYMPUS, *in het Paleis van* JUPITER.

CA-

Digitized by Google

CAMILLUS,

OF HET

RAMPZALIG VONNIS

VAN

JUPITER;

TREURSPEL.

EERSTE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

Het Tooneel verbeeld het Voorhof van JUPITER.

DON LION, JOLI, FIDELIS, CAMILLUS,
LISETTE, *Gevolg van Honden.*

DON LION.

Naauwhadden we ons opZee derbaren durvenwagen,
Of bulderende wind en schrik'lyke onweêrs vlagen
Verdreven ons van 't Strand, en midden in de Zee;
Zo dat schier d'hoop verdween, ooit t'ank'ren op een Reê.
Het Noodlot al te wreed, heeft onzen val beschoren,

Digitized by Google

En ſtopt mêdogenloos voor onze klacht zyn ooren;
't Is of het gantſch Heel al ons gaarne zag vernield,
Zo dat niet één ontkwam, maar alles wierd ontzield.
Het Menſchdom, dat op Deugd en vroomheid nog
durft roemen,
Zou men met meerder recht, Tyrannen, Moord'naars
noemen,
Die d'halſen van ons Volk doen buigen onder 't juk
Van harde ſlaverny, en lagchen met ons druk.
Zo ſnood een handelwys kon geen van ons meer dragen,
Men roept van allen kant, „ dit onrecht moet men
klagen,
„ 't Gedrag is ſpooreloos en vol losbandigheid,
„ Men wreeke, maar ziet toe, men wreeke met beleid,
„ Men ga naar Jupiter, hy zal ons klagen horen."
Het lot viel ſtraks op ons, het lot heeft ons verkoren,
Op dat wy Huis en Erv', en wat ons dierbaar blyv',
Op offeren voor ons volk, ja 't redden met ons lyf.

JOLI.

Wy allen zyn bereid met u ons hoofd, te ſneven,
'k Bemin den dood veel eer, dan als een Slaaf te leven!

FIDELIS.

Ik zal met deze Vuist eer ſtryden tot aan 't graf,
Dan dat 'k rampzalig leef; zulk leven is een ſtraf!

CAMILLUS.

Ons wreed mishandeld volk, mag op myn byſtand
hopen,
'k Zal, zo 't de nood ſlechts eiſcht, noch ſtaal noch
dood ontlopen;
Dat Volk maakt op ons' hulp en byſtand zeker ſtaat,
'tZal

Digitized by Google

't Zal haast gewroken zyn aan elken onverlaat!

DON LION.

't Verheugd my in myn Ziel, die taal van u te horen,
ô Ed'le Heldenschaar! uw' moed kan my bekoren;
Ja, 'k zweer u by de Goôn, Manhafte Heldenstoet!
Dat ik nog d'handen wasch in der Tyrannen bloed.
Maar laten wy nu gaan; wilt voor Jupyn niet vrezen,
't Gelaat hoe God'lyk ook, kan toch niet ys'lyk wezen,
Wy beven daar niet voor, al was het als de Zon!

ALLEN *behalven* DON LION.

Wy volgen vol van moed den dapp'ren Don Lion.

(*Zy willen vertrekken, doch* MERCURIUS *inkomende houd hun staande.*)

TWEEDE TOONEEL.

MERCURIUS, DON LION, JOLI, FIDELIS, CAMILLUS, LISETTE, *gevolg van Honden.*

MERCURIUS.

Blyft Mannen! houd hier stand, wilt weder herwaards keren;
Wat wilt gy aan dit Hof? komt zegt my uw begeren,
Ontdekt de reden my, waarom gy in dit uur,
U herrewaards begaaft, en veinst niet voor Mercuur.

(*na een weinig stilzwygens.*)

Hoe Mannen! wat is dit? de stem smoord op uw' lippen,

Gy laat niets dan een zucht uw' bange borst ontslippen;
Verlaat u slechts op my, ik zal u hulpzaam zyn,
Ontdekt gy my uw' smart, gy leeft niet lang in pyn.
Waar is die heldenaart van uw verstorven Vad'ren,
Die zelv' het grootst gevaar kloekmoedig durfden nad'ren!
Waar is die dapperheid van uw aloud geslacht,
Die door geen staal of vuur tot sidd'ren wierd gebracht!

DON LION, *in zichtbare verwarring*

Ver...geef... Mer...curius...! dat wy tot nog toe zwegen,
Uw God'lyk aangezicht! dat maakt ons wat verlegen,

MERCURIUS.

Wel aan, ik luister toe, spreek vry en onbedeesd,
Zeg my uw' bede slechts, zyt nergens voor bevreesd.

DON LION, *wat vrymoediger.*

Behaagd 't uw Majesteit myn smeekstem aan te horen,
'k Zal u verhalen doen, die elk het hart doorboren,
Hoe dat ons braaf geslacht, op 't wreedst word afgepynd,
Staag meer gefolterd word en jammerlyk verdwynd.
Naauw was de Heerschappy het Menschdom opgedragen,
Of hun bejegening gaf bitt're reên tot klagen,
Men plaagde ons eindeloos, men was alom te trotsch,
En stond voor onze klacht gelyk een kop're rots.
Wy waren 't niet alleen die voor hun strafheid bukten,
Geen Schepzel was op aard dat zy niet onderdrukten;
Al 't geen vier voeten heeft, de Visch en Vog'len zelv',
Niets wierd van hun ontzien; men sloot het in gewelf
Of

Of duist'ren kerker op, aan 't Zonnelicht onttogen
En nauwelyks gevoed; het sloot des nachts zyn' oogen,
Om aan den and'ren dag weer nieuwe smart te zien.
Wie zou zulk leven niet meer dan den dood ontvlien!
En wy, die voor hun goed en welvaart dapper waakten,
Wy waren het, wier dienst zy snood ondankbaar
laakten,
Ja naauw'lyks hadden wy hun van gevaar verlost,
Of men kastydde ons, gaf naauw'lyks ons de kost.
Men liet ons aan het weêr ten prooy in onweêrsvlagen,
En kwamen wy dan 'thuis, noch durfde men niet klagen;
Ons leven was steeds slaafsch, en strekte meer tot smart,
Dan tot genoegch'lykheid, aan ons gefolterd hart!
Wy vonden nergens troost, maar rondsom valsche
streeken,
Geen lette op onze reên, geen hoorde naar ons smeken,
Wy waren afgepynd en vonden nergens heul,
Ja elk was een Tyran, elk een ontaarte beul.
Zie daar de ware reên, waarom wy zônder schromen,
Aan dit rechtvaardig hof zyn herwaards aangekomen,
Op dat God JUPITER, bewogen met myn klacht,
Ons' droeve tranen droog en onze smart verzacht:
't Getuigschrift ons vergund, zal straks de waarheid
staven,
Dat wy uit aller naam ons aan dit Hof begaven,
Gy ziet ons thans gereed te sterven wel gemoed,
Zo 't Volk de wraak ontkomt van dit gevloekt gebroed.

MERCURIUS.

Zo 't waar is, 't geen gy my zo even kwam te ontdekken,
Zal Grote JUPITER ten wreeker u verstrekken;
't Getuigschrift dat gy noemd, dat dat uw volmacht
toon',
Dan zult gy wreekers zien in my en al de Goôn.

'k Heb

'k Heb van uw braaf geslacht veel trouwheid onder-
vonden!
Vertoef een weinig slechts, ik zal u aan gaan konden;
'k Zal u behulpzaam zyn, verlaat u slechts op my,
'k Zal al doen wat ik kan, op dat ik u bevry.

DERDE TOONEEL.

DON LION, JOLI, FIDELIS, CAMILLUS,
LISETTE, *Gevolg van Honden.*

DON LION.

Men houd' 't getuigschrift klaar om JUPITER te tonen
De waarheid onzer zaak; wie zal Mercuur belonen,
Voor al zyn goeden dienst, die hy in d'acht'bren Raad,
Aan ons geslacht zal doen? en 't redden uit dien staat,
Waar in het reeds zo lang te snood heeft moeten leven;
Men steune slechts op hem, hy zal verlossing geven;
Voldoend aan onze beê, verhorend onze wensch,
Zal hy een wreeker zyn voor d'onschuld aan den
Mensch.

FIDELIS.

Hoe kunnen arme als wy, dien dienst ooit weêr ver-
gelden?
Dat wy slechts dankbaar zyn, dat wy zyn' gunst
vermelden
Aan 't dierb're nageslacht, aan ons bemin'lyk kroost,
Hoe......

DON LION.

Gaan wy naar het Hof in hoop van blyde troost!
(by

Digitized by Google

(hy wild heen gaan doch keerd weder.)

Maar zacht! my vald iets in, 't geschrift dient niet
vergeten,
Wie 't van u by zig heeft, diende ik het eerst te weten.

CAMILLUS.

't Is onder my bewaard, ontrust u daar niet voor,
'k Was zelve buiten raad zo ik 't geschrift verloor.

VIERDE TOONEEL.

MERCURIUS, DON LION, JOLI, FIDELIS, CAMILLUS, LISETTE, *gevolg van Honden.*

MERCURIUS.

Men houd' zich nu gereed, straks zal de Raad ver-
gad'ren,
Dien zult ge eerbiediglyk by smeekschrift moeten na-
d'ren,
En brengen daar uw zaak ter Tafel van de Goon;
Daar zal men, is zy recht, u wreeken van den hoon,
Waar in het Menschdom u lang strafloos heeft doen
leven;
Gy zult verlossing zien; uw' haters zullen beven.

DON LION.

Ach! gaf de Hemel eens, dat ik die uitkomst zag!
Hoe vierde ik vergenoegd dien heugchelyken dag!
Een dag, waar op we altoos met vreugde zullen denken
Aan d'onwaardeerb're gift, die ons de Goden schenken,

Digitized by Google

Een dag, wiens heiligheid en pracht nooit zal vergaan,
Zo lang ons braaf geslacht op d'aard zal blyven staan.
Wat zal Mercurius voor zyne gunst ontvangen?
Wat zal uw' Majesteit voor zulk een daad erlangen,
Waar door ge ons redden zult op 't braafst' en onvoorzienst!
Helaas! wat hebben wy tot loning van uw' dienst!

MERCURIUS.

Zo ik u redden kan, is 't enkel plicht betoning,
'k Eisch niets dan dankbaarheid; dit 's d'eenigste beloning,
Die ik slechts van u wagt.

DON LION.

Gy kund verzekerd zyn
Van ons' erkentenis, in waarheid niet in schyn!

MERCURIUS.

Onthoud nu slechts het geen 'k daar even u vermaande,
Het uur des Achtb'ren Raads, is middlerwyl aanstaande.

DON LION.

Wy allen zyn gereed om derwaards heen te gaan,
'k Ben nergens voor bevreesd en met geen zorg belaân.

VYFDE TOONEEL.

DON LION, JOLI, FIDELIS, CAMILLUS,
LISETTE, *Gevolg van Honden.*

DON LION, *in verrukking.*

Zo zal de vlugge faam van ons op d'aarde klinken!

Digitized by Google

Zo zal ons braaf geslacht weêr als de Starren blinken!
Zo zullen wy als Goôn alom zyn aangebeên!
Zo zien wy ons niet meer gepynigd, als voorheen!
Myn' vrienden! die met my dees optocht ondernamen,
'T Is tyd, 't is meer dan tyd om middelen te beramen;
Het Smeekschrift voor den Raad dient haast'lyk ingebragt,
Op dat me in deze zaak een spoedige uitspraak wacht.

JOLI.

Gy hebt gelyk Lion! 'er dient geen tyd verloren,
Wy hebben aan ons Volk op 't plechtigste gezworen;
Zo spoedig mog'lyk was, te keren derwaards weêr;
Geen hinder is 'er dan en niets belet ons meer.

Einde van het Eerste Bedryf.

TWEEDE BEDRYF.

Het Tooneel verbeeld het Boſch agter het Paleis van JUPITER, *met eenige groene Ruſtplaatſen.*

EERSTE TOONEEL.

CAMILLUS, *alleen.*

Ik zou my aan Lion laaghartig onderwerpen?
Neen! 'k zal veel eer dit ſtaal (*op zyn degen wyzende*)
tot zelf verdeed'ging ſcherpen!
Ja! 'k waag my in den ſtryd al ſchoon ik 't lyf verloor!
Hy hebbe een Leeuwenmoed, wy beven daar niet voor!
Ik brand maar 't ogenblik, om door Lion te ſneven,
Of als Verwinner van dien dwing'land, vry te leven!
Ben ik geen Leeuw in naam, 'k heb echter ook nog
moed,
Die tonen zal hoe zucht voor vryheid ſtryden doet!
'k Wil dien Heerſchzuchtigen op 't krachtigst over-
tuigen,
Dat 'k nooit myn vryen nek zal voor een Dwing'land
buigen.
Gevloekte Tyranny! ô ſnood en fier beſtaan!
Ik zal... maar zacht! my dunkt... daar komt hy zelf
al aan.

(*Hy gaat eenigſints ter zyde, om van* DON LION *niet gezien te worden*)

TWEEDE TOONEEL.

CAMILLUS, DON LION, *hem in 't eerst niet ziende.*

„ Hoorde ik daar geen gerucht?" zyt gy 't dien ik
hier nader?

Weêrstrever van myn wil, weêrspannige Verrader!
Zyt gy nog stout genoeg, te blyven in een land,
Waar in ge u tegen my zo fier hebt aangekant?
Daar gy eer beven moest, durft ge u in wanbedryven,
Niet luist'rend naar uw' Vorst, als een oproer'ge styven;
Maar, 'k zweer u by....

CAMILLUS.

Hou op! wat is het dat ik hoor?
,, Niet luist'rend naar uw' Vorst'' hoe klinkt dit my in 't oor!
Gy onze Vorst, Myn Heer! voor wien wy moesten beeven?
Wat al verbeeld ge u niet, waar staat zulks doch geschreven?
Is 't dan het Volk niet, dat éénparig uit één mond;
Met ééne macht bekleed, ons herwaards henen zond?

DON LION.

Dat Volk heeft my tot hoofd en zendeling gekoren,
Naar wien elk Afgezant steeds moet gehoorzaam hooren;
Die, zoo men hem weêrstaat of tergt en hem belagcht,
Hem die ong'hoorzaam is, doet wyken voor zyn macht.
'k Zal elk weêrspanneling 't verdiende loon verschaffen;
Den eersten die my hoont, ten baak voor and'ren straffen.

CAMILLUS, *op een spottenden toon.*

Gy hebt gelyk, myn Vorst! met zulk een groot gezag;
En Acht'bre Majesteit geen sterv'ling spotten mag!!

DON LION, *woedende van spyt.*

Hoe durft gy zonder vrees my nog in 't aanzicht hoonen?
Ik zal dit stout bestaan, 'k zweer 't, naar verdienst' beloonen.

Digitized by Google

Beef vry voor deze vuist, die niemand ooit ontzag;
In 't kort nog zult gy zien, wat Don Lion vermag.

CAMILLUS, *met meer ernst.*

Ik heb in zyn gezag geen sterv'ling ooit beledigd,
Maar viel hem 't onrecht aan, met deze vuist verdedigd;
'k Zag niemand, vergenoegd, ooit smaadheid aangedaan,
Ik rukte in tegendeel tot zyn behoud'nis aan!
Doch gy, wien geen gezag meer is dan my, gegeven,
Moest eerder voor de straf van onze Meesters beeven,
Dan dat gy ons, naauw vry, in nieuwe boeyens bind,
En u, als onzen Heer, 't gebieden onderwind.
Ja, zulken valschen Vorst, laat ik nooit na te hoonen,
Zo lang hy zyn gezag niet uit de wet kan toonen!

DON LION.

'k Weet niet, wat gy van Wet of van bewyzen spreekt;
Het is 't geweld alleen, dat zelf' de wet verbreekt!

CAMILLUS, *met een edele fierheid.*

't Geweld is 't dan, dat u hier in zal ondersteunen;
't Geweld, waar aan ik my noch iemand zal bekreunen!
O Neen! ik ben 't Lion! die voor de vryheid sta!
Doch wacht, verwind gy niet, uw straf maar geen genâ.

DON LION.

Wel aan! ik ben bereid! 'k wil sneeven of verwinnen,
Wy zullen nog van daag dees' blyden stryd beginnen.
„ Maar 'k zie Fidelis daar! — wat of hy herwaards doet?
„ Zyn' onverwachte komst voorspeld my niet veel goed!"

DER-

Digitized by Google

DERDE TOONEEL.

CAMILLUS, DON LION, FIDELIS, *zeer spoedig en ontsteld komende aanlopen.*

FIDELIS, *met een bygende stem.*

'T Is uit.... God JUPITER... heeft ons zyn haat... gezworen,
En wil de droeve Stem.... van ons geslacht..., niet hooren.
Hoe word myn hart... gejaagd...! helaas..! ik kan niet meer.

(DON LION *en* CAMILLUS, *staan gedurende dit langzaam en afgebroken verbaal in de uiterste verwondering.— 'Er heerscht eenigen tyd een groot stilzwygen.*)

DON LION, *ontroerd.*

Weet gy de reden niet van zulk een ommekeer?

FIDELIS.

Ô Ja! ze is my bewust.... doch wie zou ooit geloven,
Dat zulk een ongeval ons zou van 't zoet beroven,
Om als Verwinnaars weêr te keren tot den Mensch,
En hem te doen verstaan 't verkrygen onzer wensch.
't Is waar, de Raad heeft noch geen vast besluit genomen;
't Vooruitzicht doch is slecht.

DON LION.

Moet men juist 't ergste schromen?
Ik steun nog op Mercuur, die door zyn groot gezag,

De Gunst der and're Goôn, veellligt verwinnen mag;
Zyn invloed is te groot; door ed'le zucht gedreven
Voor ons' behoudenis, zal niemand hem weêrstreven.
De Hoop alleen verkwikt, in 't ak'ligst ongeval.
Maar zeg my nu de reên van uwe vrees.

FIDELIS.

Ik zal.
De Gallen, die wel eer te Rome in optocht kwamen,
En tegen 't Capitool een aanslag ondernamen,
Om dit geheiligd Slot (wie was daar op bedacht?)
Te steeken in den brand, in 't holle van den nacht.
Zy maakten zich gereed en kwamen al te wapen.
Toen moesten op dien tyd, laas! al de honden slapen,
Die men in 't Capitool tot wachters had gesteld,
Om staag bedacht te zyn voor onraad en geweld.
De Gansen hoorden 't juist, zy gingen aan het kwaken
En met hun' schorre stem zulk een beweging maken,
Dat 't al raakte op de been, en elk ging hulpe biên;
Door welk een vreemd geval de Gallen moesten vliên.
Geen misdaad is zo zwaar; dan dat men niet beveiligd,
Het geen aan JUPITER, of and'ren is geheiligd;
Nu dient het Capitool gewisf'lyk eerst bevryd,
Om dat het aan Jupyn reeds is van ouds gewyd.
Zie daar de gantsche zaak; dit zyn de ware reden
Van dees' Verandering.

DON LION.

Dat de Ouderen misdeden,
En dat zo langen tyd, reeds is te voor geschied,
Brengt dat de kind'ren, laas! daar na nog in verdriet!

FIDELIS.

O Ja! 't was niet genoeg, dat men by feestgetyden,
De

De Honden jaarelyks de bitt're ſtraf deed lyden;
Om telkens een van hun, beſpot en uitgejouwd,
Doornag'lend zyn gebeent' te klinken aan een hout!

DON LION.

Hoe kan het Godendom aan onrecht zich vergrypen!

CAMILLUS.

De Menſch zal tegen ons het zwaard nog ſcherper ſlypen,
En ons geheel geſlacht in zwaarder boeyens ſlaan;
Indien wy zonder troost tot hunnent wedergaan.

FIDELIS, *wanhopend.*

Wat middel blyf ons dan, om 't onheil nog te ontwyken?
Wat weg ſlaan wy nu in, om 't oogmerk te bereiken
Van onze komst aan 't Hof?

DON LION *tegen* FIDELIS.

Ik ben gantſch buiten raad,
En weet geen enk'len weg, die ons meêr openſtaat
Om dees' gedreigde ramp nog ſpoedig voor te komen.
Maar zacht! daar is Joli, heeft die ook iets vernomen?

VIERDE TOONEEL.

CAMILLUS, DON LION, FIDELIS, JOLI,
Gevolg van Honden.

JOLI *tegen* DON LION.

'K Heb hier Justiniaan doen komen op uw' last;

'k Weet niet wat 'k denken moet van zulk een vreemden gast.
Ik kwam in zyn vertrek; hy suffend in de boeken,
Was bezig met geduld naar eene Wet te zoeken,
Die over Duizend jaar gemaakt was by den Raad
Der Goôn, toevallig juist betreffende onzen Staat.
Hy brabbelde eene taal, by Grieken noch Romeinen,
Noch ander Volk bekend, toen 'k voor hem moest verschynen;
Hy vroeg my gantsch verward, wat ik by hem kwam doen,
'k Voldeed aan uwen last; hy zal zich herwaards spoên.

DON LION.

Helaas! Joli! het zal misschien niet nodig wezen;
Wy hebben grote reên om alles kwaads te vrezen.

JOLI, *ontsteld.*

Hoe! alles kwaads Lion? hoe maakt gy my verschrikt!
Heeft dan het Godendom tot ons verderf beschikt?

DON LION *tegen* JOLI.

Fidelis mag u straks de reên daar van verhalen.

(*tegen Allen.*)

Nu is het onze zaak, om samen te bepalen,
Wat weg gekozen dient, op dat men hem verzoen',
Die ons geheel geslacht van de aarde wil verdoen.

FIDELIS.

Wie doch, dan Publius, zal ons ten Raadsman wezen?
Hy zal het Godendom wel tot genâ belezen,
En onze voorspraak zyn in dezen bangen nood.
Och! of hy 't volk verloste, al was het met myn dood!

't Voor-

Digitized by Google

DON LION.

't Vooruitzicht is voorby, om ons meer te verblyden,

CAMILLUS.

De Grootste Zielen zyn door 't Lot bestemd tot lyden:
't Voornaamst' geluk op de aarde is dat wy deugdzaam zyn,
En veeltyds baart dat heil ons de allerwreedste pyn.
Alcides, Thezeus, en Held Philoctetes waren
Steeds doolende, vervolgd, gewikkeld in gevaaren.
Maar ondanks 't wars geluk, verwachtte hen met vreugd,
Hier op Olympus, 't loon der waare heldendeugd.
Ook ons is 't opgelegd hun voetspoor in te streven.
Door 't uitstaan onzer smart worde onze deugd verheven!
Laat ze in dit ak'lig uur voor al haar hulp ons bien!
Ligt word Jupyn verzoend; dan zal me ons weder zien
In bet'ren staat hersteld; een leven vol van blyheid,
En in het vol genot van zoete rust en vryheid,
Zal dan het onze zyn; dit is de grootste schat,
Die eenig Sterveling ooit op der aard' bezat.

VYFDE TOONEEL.

CAMILLUS, DON LION, FIDELIS, JOLI, PUBLIUS JUSTINIANUS, *met een menigte Papieren*, LISETTE, *Gevolg van Honden.*

PUBLIUS JUSTINIANUS, *met veel statie.*

'K Heb me hier op uwen last in forma met papieren,
Die een Notarius op 't edelste versieren,
Begeeven; 'k heb 't Concept Request reeds in myn zak.

DON LION, *hem doende zitten.*

Ik hoop dat 't wel zal zyn Myn Heer! neem uw gemak,
Maar noemd gy 't een Request, 'k heb nooit daar van
gelezen,
En weet niet wat zulks is, een smeekschrift moet het
wezen.

PUBLIUS JUSTINIANUS.

Wel nu het smeekschrift dan: 't scheeld waarlyk niet
een beet,
Maar een Notaris noemd een zaak nooit als zy heet.
Het is te laag van geest voor Edele Juristen,
Om in een zuiv're taal te spreeken of te twisten;
't Gemeen mag 't niet verstaan, dit was in 't g'heel
geen zaak,
Want 't stak op 't ogenblik van ons gewis den braak.

DON LION.

Ik bid, spreek evenwel zo klaar als 't maar kan wezen.

PUBLIUS JUSTINIANUS.

Ik zal. Begeerd gy nu dat ik 't Request zal lezen?

(*hy voeld in alle zyne zakken.*)

Maar 'k heb myn bril niet hier, 'k ben zonder heen
gebruid.

DON LION, *het geschrift aanneemende.*

Ik lees het dan. Wat Schrift! ik kan 'er naauw'lyks uit.

(*Het Request lezende, stoot hy by elk bastaard woord, en op veele plaatsen, daar hy 'er niet uit kan.*)

AAN

Digitized by Google

AAN JUPITER EN DEN GEDUCHTEN RAAD VAN ALLE DE GODEN EN GODINNEN, OP DEN HOGEN OLYMPUS.

't Is reverentelyk, dat wy uit naam der Honden,
't Geen uit getuigschrift hier annex word ondervonden;
Ons werpen voor den Throon van U en al de Goôn,
Op dat wy voor ons goed erlangen beter Loon.
't Is met het grootst respect, dat we u te kennen geven:
Hoe dat we in zulken staat niet langer kunnen leven:
Hoe dat het gantsche Volk op 't jammerlykst verkwynd,
Staag nieuwe smart gevoeld en deer'lyk word gepynd.
Dit zyn de zuiv're reên, waarom wy voor uw' voeten,
Een beter levenswys van U affmeeken moeten,
Op dat de gantsche Staat der Honden niet verga
Van bitterlyke smart. 't Welk doende et Caetera.

(*tegen alle de Gezanten,*).

't Is goed men teek'ne flechts, laat alles zo maar blyven,

CAMILLUS.

Ik zal zo lang ik leef, dit nimmer onderschryven.
Het moet veranderd zyn; 'er dient nog in gezet,
Dat JUPITER Lion; 't gebiên als Heer belet.
Want schoon men van het juk der Menschen was ontslagen,
Zou men 't zich naderhand, misschien te laat, beklagen,
Dat men niet had verzocht 't verwyderen van Lion,
Op

Digitized by Google

Op dat wy voor de list bevryd zyn (*op een spottenden toon*) van dien Don.

DON LION, *in bevige woede.*

Ontaarte Lasteraar! gy zult voldoening geven.
Myn' Eer is my meer waard, dan onder blaam te leven.
Ik eisch u tot den Stryd, ik sterf of overwin!

FIDELIS *tegen* DON LION.

Ik bid bezadig u, en denk op uwe min!
Gy moet dit kleen geschil niet door gevaar beslissen.
Mevrouw was zonder troost, indien ze u kwam te missen.

PUBLIUS JUSTINIANUS *tegen* DON LION *en* CAMILLUS.

Maar 'k bid u, teekent eerst, want zo gy anders sterft,
Is 't zeker, dat uw' Volk nooit 't minst genâ verwerft.

DON LION, *teekenende.*

Wel! daar staat dan myn naam (*op Camillus wyzende*) wil hy 't niet onderschryven,
Zyn naam doet toch niets af, hy moog 'er buiten blyven.

CAMILLUS, *spytig.*

Maar de Attestatien, die heb ik onder my,
Gy krygt die nooit daar by, voor ik gehoorzaamd zy.

DON LION, *zig onverschillig veinsende.*

Het ga dan zonder iets!

(*ter zyde.*)

O Goon! wat zal dat wezen!
'k Heb,

Digitized by Google

JOLI.

'k Heb reên van dit Request een flecht gevolg te vrezen!

CAMILLUS

Wel aan Lion! wy gaan! hebt gy nu Heldenmoed,
Zie my dan hier bereid! voldoe u in myn bloed!

(DON LION *en* CAMILLUS, *gaan met hun beiden een duistere laan in, alle de andere doen hun best, om hun tegen te houden, doch zy rukken zich met geweld los.*)

Einde van het tweede Bedryf.

DER?

DERDE BEDRYF.

Het Tooneel verbeeld een heerlyke en allerpragtigste Raadzaal in het Paleis van JUPITER, *waar in alle de Goden en Godinnen vergadert zyn*, JUPITER *zit op een Gouden Throon met edele gesteenten omzet: de overige Leden van den Raad zitten op Twoore Throonen, de Goden aan de eene, en de Godinnen aan de andere zyde;* MERCURIUS *staat naast den Throon van* JUPITER, *gereed om de besluiten van den Raad uit te voeren. De Zaal zelve is op het pragtigst versierd met goude Beelden, enz.v.*

EERSTE TOONEEL.

MERCURIUS, MARS, VULCANUS, MINERVA, BELLONA, *enz.v.*

(*Na dat de Raad een korten tyd vergadert geweest is, verschynt* JUPITER *met een langzame en statige houding, met een menigte Hofstoet en Lyfwachten, alle de Goden en Godinnen staan ogenblikkelyk van Hunne Throonen op; de Stoet en alle de Lyfwachten, vallen op hunne aangezichten*)

JU-

Digitized by Google

JUPITER, *voor zyn Throon staande.*

Dees' Achtb're Raad der Goôn! dien niemand mag weêrstreven,
Voor wien elk Sterveling steeds sidd'ren moet en beven!
Is op myn wensch by een, dat men nu vonnis spreek',
Dat men de boosheid straff', den schuldeloosen wreek'.

(Hy gaat zitten, en de andere Goden en Godinnen gaan mede zitten.)

Gy allen kent de reên, waarom wy zyn vergaderd;
't Is tyd dat de Afgezant op myn bevel hier naderd.

(MERCURIUS *een wenk geevende, die daar op heen gaat.)*

Gy Leên des Achtb'ren Raads, zyt midd'lerwyl bedacht,
Wat vonnis dat men spreek' op hunne bitt're klacht.

(De Goden en Godinnen spreeken eenigen tyd in stilte de een met den ander.)

TWEE-

TWEEDE TOONEEL.

JUPITER, MARS, VULCANUS, MINERVA, BELLONA, *enz.v.*, MERCURIUS *brengt* DON LION *binnen, welke schoorvoetende en trillende van angst, met het Request in zyn hand aankomt en zich voor den Throon van* JUPITER *spraakeloos nederwerpt.*

JUPITER, *tegen* DON LION.

Wel aan! spreek onbedeesd! wat hebt gy af te smeeken?
Is 't dat gy schuld'loos lyd, men zal uw' onschuld wreken!

(*Na eenigen tyd het antwoord van* DON LION *afgewacht te hebben.*)

Maar hoe! gy antwoord niet? spot gy dus met de Goôn?

(*wederom na een weinig stilzwygens.*)

Ô Ja! 'k zie 't al te klaar! beef! straks ontvangt ge uw loon!

DON LION, *eenigsints weder tot zich zelven komende, op een bevenden en allerangstigsten toon.*

Dat... God'....lyk Aange...zicht..! Ach..! waar sla ik... myne oogen!

(*Hy vald wederom neder, en laat het Request uit zyne handen vallen.*)

JU-

Digitized by Google

JUPITER, *het Request ziende vallen, wenkt* MERCURIUS *het op te rapen, die dit doet, en het aan* JUPITER *overgeeft.*

Wie kan die laffe vrees, nog straffeloos gedogen!
Wel aan MERCURIUS! men breng' hem hier van daan.

DON LION *word door* MERCURIUS *uit den Raad gebracht,* MERCURIUS *komt terstond weder en plaatst zig naast den Throon van* JUPITER.

(JUPITER *leesd het Request en na het zelve geleezen te hebben, geeft hy het aan* MARS *over en vervolgens lezen het al de Leden van den Raad.*)

JUPITER, *op een forschen toon.*

Men wreek' naar billykheid dit roekeloos bestaan!

(*hy leesd deze Periode uit het Request.*)

't Geen uit 't Getuigschrift hier annex word ondervonden,
Ik vind 't getuigschrift niet; 't is honend van de Honden!
'k Heb van Camillus ook niet heel veel goeds gehoord;
Men zei my dat Lion hem daad'lyk had vermoord,
Ik wil dit los gerucht thans nader onderzoeken,
Men spoor' Camillus op, men zoek' in alle hoeken,
Men zie of 't gudsend bloed uit zyne wonde vloeid;
En is het zo, men breng' hier d'Honden al geboeid.

(MERCURIUS *vertrekt.*)

Digitized by Google

DERDE TOONEEL.

JUPITER; MARS, VULCANUS, MINERVA; BELLONA, *enz.*, *een* LYFWACHT *komt binnen*.

DE LYFWACHT, *zich werpende voor den Troon van* JUPITER.

Vergeef my JUPITER! dat ik, schoon niet ontboden,
My in den Raad begeef, der Achtb're, Grote Goden!
Een zaak van groot gewigt, die my zo even bleek,
Is 't die ik u ontdek; zo gy gebied, ik spreek.

JUPITER *hem gewenkt hebbende, gaat hy voort.*

Lion, die als gezant hem herwaards heeft begeven,
Zag gaarne zich tot Vorst van 't Hondsch geslacht verheven,
Hy slaagde in zynen wensch, was hier Camillus niet,
Dien zulk een handelwys zeer tegen 't harte stiet.
Geen ander durfde hier in zich tegen hem verzetten,
Uit vreeze dat zyn vuist, vol moed, hen zou verpletten,
Ze eerbiedigden zyn wil, zy knielden voor hem neêr,
Ze erkenden zyne macht en noemden hem hun Heer.
Camillus maakt zich klaar om met Lion te vegten,
Zy wilden door den Stryd dit hoog geschil beslechten;
Camillus wierd gewond, Lion heeft hem vermoord.
Zie daar, het geen 'k daar straks heb van de zaak gehoord.

JUPITER *hem wederom gewenkt hebbende, gaat hy heenen.*

VIER-

Digitized by Google

VIERDE TOONEEL.

JUPITER, MARS, VULCANUS, MINERVA, BELLONA, *enz.v.*

MERCURIUS *brengd* DON LION, JOLI, FIDELIS *en* LISETTE *met het gevolg van Honden allen geboeid in den Raad, de Honden werpen zich vóór den Throon van* JUPITER *neder;* CAMILLUS *word op een draagbed, nog eenige teekenen van leven gevende, mede geboeid nedergezet.*

MERCURIUS *aan* JUPITER *het bebloede Staal tonende, waar mede* DON LION CAMILLUS *doorstoken heeft.*

Dit Staal van bloed nog warm, kan deze moord getuigen!

(*op* CAMILLUS *wyzende.*)

Die arme die gints sterft, moest (*op* DON LION *wyzende*) voor dien Snodaart buigen,
Dit Goddelyk Paleis is door een moord onteerd!
Die Snodaart (*op* DON LION *wyzende*) die daar ligt, dient van de aard' geweerd!
De Hemel roept om wraak! Olympus is ontheiligd!
't Is tyd dat men dees' plaats voortaan voor moord beveiligd;
Zie straks dat gindsche Bosch, 't stroomt van Camillus bloed;
't Is tyd dat 't Hondsch geslacht dit snode misdryf boet.

JUPITER, *na een weinig overweeging met een majestueuse en statige houding voor zyn Throon opstaande, waar in hy door alle de andere Goden en Godinnen gevolgd word.*

De Misdaad is te klaar, ten vollen zelf bewezen,
't Is tyd dat men hun staat de Goôn wat meer leerd vreezen.
Hoort Leên des Achtb'ren Raads! hoort Aard en Hemel Goôn!
Hoort hoe 'k ons groot gezag zal wreeken van den hoon
Dier snoden, die uit naam van allen zyn gezonden;
Hoort hoe 'k ons gelden doe aan hun en al de Honden:
Hoort Allen die hier zyn! dat ik het Vonnis spreek';
't Is tyd dat 't Godendom zich van dit misdryf wreek'.
Een Afgezant ('t is waar) niet weêr te laaten keeren,
Stryd zeker tegen 't recht; 't is echter myn begeeren;
Hun misdaad is te zwaar, te snood en ongehoord!
By 't spotten met de Goôn, te voegen doodslag, moord!
'k Wil, dat geen Afgezant ooit hier van daan zal vluchten;
Maar dat zy voor altoos in een gevang'nis zuchten.
Men houde hen wel geboeid, men late hen nimmer gaan,
Men straffe hen op het zwaarst' voor zulk een snood bestaan,
'k Wil dat de hongersnood hun eindeloos zal plagen;
Hun leven zy een last, te zwaar schier om te dragen.
'k Wil, dat zy zonder eind, op 't bitterst' zyn geprangd.
En 'k hoop, dat de Achtb're Raad hier aan zyn Zegel hangd.
Doch zy, die roekeloos, die snoden herwaards zonden,

Digitized by Google

En tot zo groot een daad geen beter wezens vonden,
'k Wil dat zy zonder eind, door 't Menschdom zyn geplaagd,
Nooit ergens veilig zyn, maar overal gejaagd,
Gefolterd en gepynd, altoos voor straffe duchten;
Zy moeten onder 't juk der Menschen blyven zuchten;
Dat zelf hun naam op de aarde een Spreekwoord zy voortaan,
Maar op Olympus moet zy als de Sneeuw vergaan;
Geen mag hier meer den naam van die vervloekten noemen.
'k Wil, dat men hun geslacht ten eeuw'ge straf zal doemen.
Het Vonnis is geveld. Wat zeggen de and're Leên?
Die ik in dit geval als Hoofd ben voorgetreên.

(JUPITER *gaat zitten.*)

MERCURIUS.

Ik vlieg straks door de lucht om 't Menschdom te berichten,
Hoe dat het Hondsch geslacht voor hun heeft moeten zwigten;
Dit Vonnis is geveld naar recht en billykheid,
Men heeft niet zonder reên hen hun verzoek ontzeid.
Hoe zou de Raad der Goôn van zulk een groot vermogen,
Een snode spotterny des Sterv'lings ooit gedogen!
Rampzalig is het Volk dat met de Goden spot,
En geen eerbiedigheid betuigen aan hun God!

MARS.

De schorre krygsblazoen moet hun verwoesting blazen!

Men moet hun gantſch geſlacht door felle ſchrik verbazen!
De ſtem van JUPITER is billyk en naar recht;
Hy heeft na ryp beraad in deze zaak beſlecht.

(*hy gaat zitten.*)

VULCANUS.

Deeze Uitſpraak is naar recht, hier helpen geen' gebeden;
Het Vonnis is geveld, ſtraks ga ik kluisters ſmeden.
Geen boeyens zyn te zwaar, geen handelwys te hard;
Voor hem die 't groot gezag der Acht'bre Goden tart.
Het is de plicht des Raads, dat hy zig ſtaag verdedigd;
Van niemand wie 't ook zy, zich ſtrafloos ziet beledigd.

(*hy gaat zitten.*)

MINERVA.

Het is naar 't hoogſte recht dat men hun eind'loos kneld,
Het Vonnis is zeer goed, naar billykheid geveld.
De wysheid en 't verſtand moest beiden onderrechten:
Eerst, dat Olympus berg geen plaats is om te vegten;
En ook, dat men aan 't Hof der Goôn geen Schepſels zend,
Die aan geen goed gedrag en eerbied zyn gewend.
Ik hoop dat dit geval den Sterveling zal leeren,
Dat men het Godendom moet g'hoorzaam zyn en eeren.

(*zy gaat zitten.*)

BEL-

Digitized by Google

BELLONA.

MINERVA heeft gelyk, een' leering zy 't voortaan,
Dat 't ſpotten met de Goôn den Spotter doet vergaan.
Ik voeg my ook daar by en ſtem in alles mede.

(zy gaat zitten.)

JUPITER *tegen* DON LION *en de overige geboeide Honden.*

Wel, hebt gy 't nu verſtaan? we ontzeggen alle uw' bede.

CAMILLUS, *tegen* JUPITER; *hy ſchud zyne kluisters, werpt zich met veel moeite van zyn draagbed en vald voor den Throon van* JUPITER *neder; met een holle, akelige en van tyd tot tyd afnemende Stem.*

ô Vader... van de Goôn..! zo 't Volk... ge...na verwierf...
'k Betuig..., dat ik.. met vreugd... ten gra...ve daalde en... ſtierf.

(hy zygt machteloos neder.)

JUPITER *tegen* CAMILLUS.

'k Vergeef 't u al Camil! want hebt gy iets misdreven,
Het was uit enk'le vrees, als Slaaf te moeten leven.
Maar zult gy, daar de dood het leven u verbied,
Uw boeſem knellen door een heimelyk verdriet?
Gy zyt vermoord, dewyl ge op 't ſpoor van lage zielen,
U niet verneed'ren kost om als een Slaaf te knielen.

(tegen eenige Lyfwachten.)

Men helpe hem op het bed, dat men zyn boeijens ſlaak';

Digitized by Google

(*tegen* CAMILLUS.)

Wees wel gemoed Camil! beeft gy niet voor myn wraak.
De ſtem van uw geſlacht kan ik onmoog'lyk hooren;
Hun misdryf is te ſnood, 'k heb hunne ſtraf gezworen.

CAMLLUS.

Helaas..! God ..Jupiter... beſloot... tot ons ver...derf...
Het le...ven. .valt my...zwaar...ô Hemel help..!ik ſterf..!

(CAMILLUS *ſterft.*)

JUPITER.

Beklagenswaardige! gy word dus de Offerhande
Van zulk een ſnoden guit! wreekt Goden, wreekt die ſchande!

DON LION *tegen* JUPITER.

ô Vader van de Goôn! hoor onze droeve klacht,
'k Bid dat een tranenvloed uw toornigheid verzagt.
't Was in een heete drift, dat ik hem heb doen ſneven;
Laas! kon ik nu Camil het leven wedergeven!
Ik deed zulks vergenoegd; Maar Ach! het is te ſpâ.

(*tegen alle de Goden.*)

Bedenkt dit Grote Goôn! en weigert geen genâ.
Ai! ziet hier op my neêr, 'k lig voor uw Throon te knielen;
De eerbied voor de Goôn, zal namaals ons bezielen.

JOLI.

Ai! hoor myn droeve klacht! hoor my Geduchte Raad!

Digitized by Google

Ai! wreek u op Lion, maar niet op onzen ſtaat.

FIDELIS.

'k Bid hoor my Jupiter! voldoe aan myne wenſchen;
'k Zal met te vredenheid aan d'handelwys der Menſchen
Graag onderworpen zyn; Ai! laat ons ſlechts van hier!

LISETTE *en alle de Honden, maken een alleryſſelykst geluid, zo dat hun akelig gehuil door de gewelven der Raadzaal klinkt.*

JUPITER *toornig tegen alle de Honden.*

'k Beveel u dat gy zwygt, wie hoorde ooit zulk getier.
Uw' Vonnis is geveld, ik zal u nimmer hooren,
Uw' akelige ſtem zal nooit my 't hart doorboren.
Dus ziet men, roekeloos te ſpotten met de Goôn,
Geſchied niet ongeſtraft, de Spotter krygt zyn loon.

Einde van het Derde en Laatſte Bedryf.

Digitized by Google

NABERICHT.

LEEZERS EN LEEZERESSEN!

Gelooft my, ik zie veele — in de daad zeer veele aanmerkingen op het voorgaande Stukje te gemoed; van alle kanten verbeeld *ik* my tegen-werpingen te hooren; misschien besef ik ze niet alle, veele echter zyn my bewust. — Wat is uw oogmerk met dit Stukje? — Kan het wel immer ten Tooneele gevoerd worden? — Hebt gy geene meer geschikte stof ter behandeling, uit een nog grooten voorraad van fraaye gebeurte-

nis-

Digitized by Google

misſen, kunnen uitkippen? — Veronderſtel, dat uwe Genie hier in juist vermaak vond, had gy u dan nog niet voor de volgende aanmerkingen kunnen wachten? — Hebt gy eene enkele laage uitdrukking van den Notaris „ 'k ben zonder heen gebruid" niet kunnen vermyden? — Waarom laat gy ten tyde der Romeinen, eenen Notaris eene taal vol bastaardwoorden, enz.v. ſpreeken? — waarom hebt gy in een Tragiſch Stuk van den Notaris een belagchelyk Character gemaakt? — Waarom laat gy 'er dat van den Bril invloeijen? — Om welke reedenen hebt gy Romeinen den naam van LION, JOLI en LISETTE. — En NB. dat nog onverdraag-

draagelyker is, een Romein den adelyken tytel van een Spanjaard gegeeven? – enz.v.

In het algemeen zal ik hier maar alleen op aanmerken, dat ik myn oogmerk met dit Stukje volkomen bereikt zie — dit is my genoeg — met het zelve ten Tooneele te voeren, zoude men zo lang kunnen wachten, tot de tyden van ÆSOPUS weder op nieuw bloeijen en het Hondſch geſlacht op nieuw ſpreekt —— de ſtof was juist geſchikt naar myn oogmerk —— Een Notaris blyft een Notaris by Romeinen, by Grieken, met één woord by alle Natien der Waereld; 't is te denken dat zy ook al byzondere manieren van zich uit te drukken, in de

Ro-

Digitized by Google

Romeinſche Rechtbank zullen gehad hebben. — KAMACHO is een Landman, hy ſpreekt als een Landman in Spanje en hier. — VETLASOEPE is een Waalſche Kok in Spanje en hier ——— enz.v. enz.v. Men dulde dat ik 'er volſtrekt niets meer byvoege; men wyte alles aan myne verkiezing.

VAART WEL.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google